

קטע ד' – מתוך ספר התודעה

"בלילה הראשון, קדם שמדליק מברך שלוש ברכות: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של חנכה, שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה – ומדליק. בשאר הלילות מברך שתי ברכות הראשונות בלבד, אבל אינו מברך שהחיינו."

נוהגים להדליק בכל לילה נר אחד נוסף על גרות חנכה והוא הנקרא "שמש". כלומר נר זה מתר להשתמש בו, לראות לאורו, להדליק ממנו לאחרים וכיוצא באלה, ואלו גרות חנכה אסור להשתמש באורם כל זמן שהם דולקים למצוה. לפיכך מדליקים את ה"שמש", כדי שלא יבוא ליהנות מן המצוה, אלא ממנו בלבד. וקובעים מקום מיחד לנר השמש, ולא יעמד בשורה אחת עם שאר הנרות, כדי שיהא הכר שגור זה אינו מן המצוה. וראוי להקפיד שיהא גם אור אחר בבית, חוץ מהנר המוסף.

נוהגים שאין מדליקים מנר לנר. כלומר אין משתמשים בגר חנכה, אפלו להדליק ממנו נר אחר באותה מנורה, אלא מדליק את כלם בגר ה"שמש" או בגר אחר.

אחר שהדליק הנר הראשון, בעוד שמדליק שאר הנרות, אומר "הנרות הללו" וכו'. גמר להדליק, שרים פזמוני חנכה, איש איש כמנהגו.

זמן הדלקת נר חנכה מייד בצאת הכוכבים, ואולם בדיעבד כל הלילה אפשר להדליקה, כל זמן שבני הבית נעורים.

הנרות צריכים שיהיו דולקים חצי שעה. לפיכך צריך בשעת ההדלקה ליתן שמן שיספיק כדי חצי שעה.

נתן שמן יותר מן השעור – מתר לכבות את הנרות אחר חצי שעה, כדי שישאר להדלקה של מחר, או ליהנות ממנו הנאה אחרת.

